

नूतने च क्रमात् पीठे स्थापयेद्विधिपूर्वकम् ।
मण्डलस्य चतुर्दिक्षु चतुःकुम्भांश्च स्थापयेत् ॥
द्विगुडचौरपूर्यान् प्रकल्प्य संयुतेऽन्ततः ।
अथवा तन्मूलदेशे सन्तुपल्लवांस्तथा ॥
पीतवस्त्रेण संयुक्तं कुम्भाद्वत्तुष्टयम् ।
चन्द्रातपं तदुपरि विचित्रं परिकल्पितम् ॥
कुम्भानां च चतुःपार्श्वे यवतिलैर्युक्ततण्डुलान् ।
स्थापयेयुः क्रमात्तत्र पूजाकाले द्विजोत्तमाः ॥
मण्डलस्य तथा पूर्वे वारुण्यं घटमर्पयेत् ।
नानादेवान् गणेशादीन् यद्वादींश्च समर्चयेत् ॥
हुत्वा यथाक्रमं तत्र बलिं दद्याद्विचक्षणः ।
पयोद्वयेन चौरं स्थापयित्वा यथाक्रमम् ॥
स्नेहं स्नेहैव मन्त्रेण पूजयित्वा च होमयेत् ॥
एवं विधिप्रकारेण यः प्रेतं न तु होमयेत् ।
पुष्करारिष्टदोषस्तु चतुर्व्यासस्य सम्भवेत् ॥
संवत्सरे तथा पूर्णं षोडशे मासि वै तथा ।
घण्टासाधनान्तरे तस्य सुतद्वानि विनिर्दिष्टे ॥
अथवा स्वामिनं हन्ति द्वितीयं भ्रातरन्तथा ।
तृतीयं सर्वद्वानिः स्यात् सुतवत्स्विनाशनम् ॥
प्रेतारिष्टविनाशाय यमादीन् यो न होमयेत् ।
सर्वाणि तस्य नश्यन्ति गोमहिषादीनि सर्वतः ॥
एवंविधैकं होमं यः कर्त्तुमशक्नो भवेत् ।
होमं कृत्वा यथाशक्त्वा धेनुमेकां प्रदापयेत् ॥
अस्मिन् कृते न सन्देहः प्रेतारिष्टं न पीडयेत् ।
न विघ्नो यजमानस्य न चारिष्टं प्रजायते ॥
एतद्वोमं विनिर्दिष्टं यन्नतो न करोति यः ।
न रक्षति यमस्तस्य एभिर्मासैश्च वंशजम् ॥
सुतो भ्राता तथा जाया पतिः श्वशुर एव च ।
माता पिता स्वसा वापि पित्र्यो भगिनीपतिः ॥
ज्येष्ठभ्राता पतिश्चापि स्वामी चापलमेव च ।
एकैकं वर्षसंपूर्णं कुटुम्बं पीडयेद्भुवः ॥
षोडशे मासि संपूर्णं वास्त्वान् परिपीडयेत् ॥
वास्त्वानामभवे च वास्तुष्टो न जीवति ॥
त्रिपुष्करे तथा दोषे यः प्रेतं न तु होमयेत् ।
देवता यदि वा रक्षेत् तस्य पुत्रो न जीवति ॥
यत्किञ्चिद्दानमुत्कृष्टं मुहो भवति मानवः ।
न रक्षति यमस्तस्य यदि होमं न कारयेत् ॥
तस्मात् विधिप्रकारेण पुष्करारिष्टप्रान्तये ।
यमं धर्मं चित्रगुप्तं पूजयित्वा च होमयेत् ॥
मण्डले घटमारोप्य पूजयित्वा यथाक्रमम् ।
विधिपूर्वकं तथा हुत्वा प्रान्ते दद्याद्वलिं बुधः ॥
प्रभाते च तथा रात्रौ चान्तिदाने तथा ।
आचार्यश्च प्रकुर्वीत अपयेच्च चरुं ततः ॥
विप्रश्चत्त्रिययोर्दमेः पिष्टवैश्वस्य निर्मितम् ।
शुद्धस्य गोमयेनापि प्रतिमां दापयेत्ततः ॥
दत्त्वा मधुघृताक्षच चरुं पश्चाच्च दापयेत् ।
ततोऽरिष्टः प्रशान्तः स्थासतो होमं समापयेत् ॥
संकल्प्य विधिना पूर्वं वस्त्रयुग्मेन यन्नतः ।
आचार्यं दृष्ट्वा यत्तत्र पश्चाद्वलिजमेव च ॥
इति वराहसंहितोक्तपुष्करशान्तिप्रमाणम् ॥
पुष्करकाण्डिका, स्त्री, (पुष्करं पद्मं कर्णयति साह-
स्येन प्राप्नोतीति । कर्ण + शूल । टाप् अतः

इत्वम् ।) स्थलपद्मिनी । इति राजनिर्घण्टः ॥
(स्थलपद्मिनीशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञातव्याः)
पुष्करनाडी, स्त्री, (पुष्करं पद्मं नाड्यति सौन्द-
र्येण भ्रंशयतीति । नाड् + अच् । ततो ङीष् ।)
स्थलपद्मिनी । इति राजनिर्घण्टः ॥
पुष्करमूलं, स्त्री, (पुष्करस्य मूलमिव मूलमस्य ।
पुष्करजातं मूलं वा ।) पुष्करदेशप्रसिद्धौषधि-
विशेषः । अस्य स्थाने कुष्ठं योजयन्ति । तस्य-
पर्यायः । मूलम् २ पुष्करम् ३ पद्मपत्रकम् ४
पुष्करिणी ५ वीरम् ६ पौष्करम् ७ पुष्करा-
क्यम् ८ काष्मीरम् ९ ब्रह्मतीर्थम् १० श्वासारिः
११ मूलपुष्करम् १२ पुष्करजटा १३ पुष्कर-
शिफा १४ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् ।
कफवातज्वरश्वासारोचकाशुशोफपाण्डुनाशित्व-
त्वं । इति राजनिर्घण्टः ॥ “विशेषात् पार्श्व-
शूलसुतः” इति भावप्रकाशः ॥ (यवहारोऽस्य
यथा,—
“भार्गो” पुष्करमूलश्च राक्षसं विह्वं यमानिकाम् ।
नागरं दण्डमूलश्च पिप्पलीश्चाभुः साधयेत् ॥”
इति वैद्यकचक्रपाणिंसंग्रहे च्वराधिकारे
भार्याद्विधौ)
पुष्करमूलकं, स्त्री, (पुष्करस्य कुष्ठस्य मूलम् ।
ततः संज्ञायाम् कन् ।) कुष्ठवृक्षस्य मूलम् । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ (कुष्ठशब्देऽस्य विवरणं ज्ञात-
व्यम् ॥)
पुष्करशिफा, स्त्री, (पुष्करस्य शिफा जटेव ।)
पुष्करमूलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
पुष्करसज्जौ, पुं, (पुष्करस्य पद्मस्य सक् ययोरिति ।)
अश्विनीकुमारौ । द्विवचान्तोऽयम् । इति शब्द-
रत्नावली । (अश्विनीकुमारतुल्ये, त्रि । यथा,
वाजसनेयसंहितायाम् । २ । ३३ ।
“आवस्य पितरो गर्भं कुमारं पुष्करसज्जम् ।
यथेह पुरुषोऽस्तु ॥”
“किम्भूतं कुमारं पुष्करसज्जं पुष्कराणां पद्मानां
सक् माला ययौस्तौ पुष्करसज्जौ अश्विनौ
अश्विनीकुमारौ पुष्करसज्जौ पद्ममालिनौ देवानां
भिषजौ । तत्तुल्यः कुमारः पुष्करसक् तम् ।
अश्विनाभ्यकथनेन रोगहीनं सुन्दरं पुत्र-
मश्नते स्तुतितम् ॥” इति तत्र वेददीपः ॥)
पुष्कराक्षः, पुं, (पुष्करवदक्षिणी यस्य । “अक्षो-
ऽदर्शनात् ।” ५ । ४ । ७६ । इति अच् ।)
विष्णुः । यथा, तिथ्यादितत्त्वे ।
“पुष्कराक्षः निमग्नोऽहं भायाविज्ञानसागरे ।
चाहि मां देवदेवेश त्वत्त्वो गान्धोऽस्ति रक्षिता ॥”
(श्रीकृत्यः । यथा, महाभारते १२।२०।१६ ।
“अथाब्रवीत् पुष्कराक्षः प्रहसन्निव भारत ! ॥”)
पुष्कराक्षः, पुं, (पुष्करस्य आक्षा आक्षा यस्य ।)
सारसपक्षी । इत्यमरः । २ । ५ । २२ ॥ (पुष्करं
आक्षा यस्य । पुष्करमूलम् । यथा, सुश्रुते
चिकित्सितस्थाने ५ अध्याये ।
“तुम्बुपुष्कराक्षहिह खम्बवेतसपण्यालवणचयं
यवकायेन पातुं प्रयच्छेत् ॥”)

पुष्कराक्ष्यं, स्त्री, (पुष्करं आक्षयो यस्य ।)
पुष्करमूलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,—
“क्षुद्राग्रता नागरपुष्कराक्ष्यैः
कृतः कषायः कफमारुतोद्भवः ।
सन्धासकासारचिपार्श्वरुक्करे
ज्वरे त्रिदोषप्रभवे च शस्यते ॥”
इति वैद्यकचक्रपाणिंसंग्रहे च्वराधिकारे ॥)
पुष्करिणी, स्त्री, (पुष्करवत् आकृतिरस्यस्या इति ।
पुष्कर + इनिः । ततो ङीष् ।) स्थलपद्मिनी ।
पुष्करमूलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पुष्करं
शुखादखण्डदस्यस्या इति । इनिः ।) हस्तिनी ।
सरोजिनी । (पुष्कराणि पद्माणि सन्त्यचेति ।)
जलाशयः । इति मेदिनी । श्लो. १०४ ॥ शतधनुःपरि-
मितसमचतुरस्रजलाधारः । पुष्कर इति पुष्करि
इति च भाषा । तत्पर्यायः । स्वातम् २ ।
इत्यमरः । १।१०।२७ ॥ जलकूपी ३ । इति जटा-
धरः ॥ पौष्करिणी ४ । इति शब्दरत्नावली ॥
सा तु दक्षिणोत्तरायता काव्या ।
यथा,—
“क्षूपवापीपुष्करिण्यो दीर्घिका प्रोण एव च ।
तडागः सरसौ चैव सागरश्चाद्यमो मतः ॥
सद्भिर्जलाशयः कार्यो यन्नाद्याभ्योत्तरायतः ॥”
इति कल्पतरौ वायुपुराणम् ॥ * ॥
तस्या लक्षणं यथा । “पुष्करिणीतडागावाह
वशिष्टसंहितायाम् ।
‘चतुर्विंशाल्लो हस्तो धनुस्तचतुरस्रः ।
शतधन्वन्तरश्चैव तावत् पुष्करिणी मता ।
एतत्पञ्चगुणः प्रोक्तस्तडाग इति निश्चयः ॥
तेन चतुर्दिक्षु विप्रतिहस्तान्मूनतायां चतुःशत-
हस्तान्मूनान्मन्तरत्नेन पुष्करिणी । एतज्जला-
शयाधारपरं न तु उपरितटम् । शंतेन धनुर्भिः
पुष्करिणी । इति नयवर्धमानष्टतो वशिष्टः ॥ * ॥
तत्करणे वास्तुयागः कर्त्तव्यः । महाकपिल-
पञ्चरात्रम् ।
‘जलाधारश्चाद्यर्षश्च यजेन्नास्तु’ विशेषतः ।
ब्रह्माददितिपर्यन्ताः पञ्चाशत्तयसंयुताः ।
सर्वेषां किल वास्तूनां नायकाः परिकीर्तिताः ॥
असंपूज्य हि तान् सर्वान् प्रासादादीन् कार-
येत् ।
अनियत्तिर्विनाशः स्वादुभयोर्धर्मघर्मिण्योः ॥
ब्रह्माददितिपर्यन्ता इति कल्पान्तरम् । द्वेवी-
पुराणोक्त ईशादिकल्प एव अवद्वियते । धर्म-
घर्मिणोऽस्मिन्नागादितत्कर्त्तव्यः । आरम्भदिने
तदकरणे उत्सर्गादिनेऽपि आदौ तत्करणम् ।
यथा,—
‘प्रासादभवनोद्यानप्रारम्भे परिवर्त्तने ।
पुरवेष्टप्रवेशेषु सर्वदोषापनुत्तये ॥
वास्तूप्रशमनं कृत्वा ततः रुच्येण वेष्टयेत् ।
वास्तुपूजाभक्त्याणस्तवाहारो भविष्यति ॥’
इति मत्स्यपुराणे पुरवेष्टप्रवेशे वास्तुयागप्राप्तेः
पूर्वोक्तवचने प्रासादधर्मातिदेशादत्र वाप्यादि-
प्रतिष्ठादिनेऽपि वास्तुयागकरणम् ॥ * ॥